च ब्रह्मवर्चसेन च समर्द्धयतः" इति। यजमानवद्यूपस्य पशु-प्रयोगनिर्व्वाहकत्वात् यजमानदेवत्यत्वं। तस्य पार्श्वयोः स्थित्वा ब्रह्मवदने सति 'यजमानमेव', तेजोब्रह्मवर्चसाभ्यां समृद्धं कुरुतः॥

(५) तत्रोत्तरतोऽवस्थितो होता किंस्विदित्यादीनि प्रश्न-वाक्यानि पठति। दक्षिणतोऽवस्थितो ब्रह्मा द्यौरासीदित्याद्यु-त्तरवाक्यानि पठति। तत्र प्रश्नवाक्यानि यथासमाम्नातमनूद्य तद्व्याख्यानव्याजेनोत्तरवाक्यानां तात्पर्य्यं प्रदर्श्यते। तत्र प्र-थमप्रश्नवाक्यं दर्शयति। "किꣳस्विदासीत् पूर्व्वचित्तिरि-त्याह। द्यौर्वै वृष्टिः पूर्व्वचित्तिः॥ २॥ दिवमेव वृष्टिमवरुन्धे" इति। 'पूर्व्वचित्तिः' प्रथमतश्चेतयमाना, 'किं', नाम 'आ-सीत्', इति प्रश्नः। या वृष्टिकारणभूता 'द्यौः', सैव प्रथमत-श्चेतयमाना। प्रथमतो वृष्टौ सत्यां पश्चादोषधिद्वारा सर्व्वे प्राणिनो जीवन्ति। एताभ्यां प्रश्नोत्तराभ्यां वृष्टिहेतुं 'दिव-मेव', प्राप्नोति, वृष्टिं लभत इत्यर्थः॥

(६) द्वितीयं वाक्यं दर्शयति। "किꣳस्विदासीद्बृहद्वय इत्याह। अश्वो वै बृहद्वयः। अश्वमेवावरुन्धे" इति। युद्धे ज-यद्वारा वीरजीवनहेतुत्वात् 'अश्वो बृहद्वयः'॥

(७) तृतीयं दर्शयति। "किꣳस्विदासीत् पिशङ्गिलेत्याह। रात्रिर्वै पिशङ्गिला। रात्रिमेवावरुन्धे" इति। अतिशयेन रूपवती 'पिशङ्गिला', 'रात्रिः', च तादृशी, चन्द्रिकया नक्षत्रैः स्वरूपवत्त्वप्रतिभासात्॥